

स्वाध्यायोऽध्यामिशुश्रूषा ज्ञानं भिक्षाटनं तथा ।
 गुरोर्निवेद्य तच्चान्नमनुज्ञातेन सर्व्वदा ॥ १२ ॥
 गुरोः कर्मणि सोद्योगः सम्यक् प्रीत्युपपादनं ।
 तेनाहृतः पठेच्चैव तत्परो नान्यमानसः ॥ १३ ॥
 एकं द्वौ सकलान् वापि वेदान् प्राप्य गुरोर्मुखात् ।
 अनुज्ञातोऽथ वन्दित्वा दक्षिणां गुरवे ततः ॥ १४ ॥
 गार्हस्थ्याश्रमकामस्तु गृहस्थाश्रममावसेत् ।
 वानप्रस्थाश्रमं वापि चतुर्थं चेष्ट्यात्मनः ॥ १५ ॥
 तत्रैव वा गुरोर्गेहे द्विजो निष्ठामवाप्नुयात् ।
 गुरोरभावे तत्पुत्रे तच्छिष्ये तत्सुतं विना ॥ १६ ॥
 शुश्रूषुर्निरभीमानो ब्रह्मचर्याश्रमं वसेत् ।
 उपावृत्तस्ततस्तस्मात् गृहस्थाश्रमकाम्यया ॥ १७ ॥
 ततोऽसमानर्षिकुलां तुल्यां भार्यामरोगिणीं ।
 उद्वहेन्ध्यायतोऽथर्क्षां गृहस्थाश्रमकारणात् ॥ १८ ॥
 स्वकर्मणा धनं लब्ध्वा पितृदेवातिथीस्तथा ।
 सम्यक् सम्प्रीणयन् भक्त्या पोषयेच्चाश्रितांस्तथा ॥ १९ ॥
 मृत्यात्मजान् जामयोऽथ दीनान्धपतितानपि ।
 यथाशक्त्यान्नदानेन वयांसि पशवस्तथा ॥ २० ॥
 एष धर्म्मो गृहस्थस्य ऋतावभिगमस्तथा ।
 पञ्चयज्ञविधानन्तु यथाशक्त्या न ह्यपयेत् ॥ २१ ॥
 पितृदेवातिथिघ्नातिभुक्तशेषं स्वयं नरः ।
 भुञ्जीत च समं मृत्यैर्यथाविभवमावृतः ॥ २२ ॥